

การสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การวิเคราะห์เอ็มเอเอสอีเอ็ม

A Research Synthesis of Research on Achievement in English Basic Education Level: Meta-Analytic Structural Equation Modeling.

ชลกร ชุ่มกลาง¹, สมพงษ์ ปันพูน², อานนท์ ไชยสุริยา³, และ สุรีพร อนุศาสนันท์⁴
Chonlakorn Choomklang¹, Sompong Panhoon², Arnon Chaisuriya³, and Sureeporn Anusasanan⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการวิจัยและอิทธิพลส่งผ่านโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ความแตกต่างของดัชนีมาตรฐานตามคุณลักษณะงานวิจัยและตรวจสอบความตรงของโมเดล งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์พิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ.2550 - 2558 จากมหาวิทยาลัย 31 แห่ง จำนวน 99 เล่ม เป็นงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ 23 เล่ม และงานวิจัยเชิงทดลอง 76 เล่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานรวมทั้งหมด 365 ค่า ใช้การวิเคราะห์อภิมานและตรวจสอบความตรงของโมเดลด้วยโปรแกรมลิสเรล ผลการวิจัยเป็นดังต่อไปนี้ 1) ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า 1.1) ค่าดัชนีมาตรฐานเฉลี่ยของงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ .401 และงานวิจัยเชิงทดลองมีค่าเท่ากับ .978 1.2) ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่ทำให้ดัชนีมาตรฐานแตกต่างกันในงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์มีจำนวน 9 ตัวแปร และงานวิจัยเชิงทดลองจำนวน 8 ตัว และ 1.3) ผลการวิเคราะห์พหุระดับพบว่า ความแปรปรวนของค่าดัชนีมาตรฐานเกิดจากภายในเล่มมากกว่าระหว่างเล่ม โดยภายในเล่มเท่ากับ .054 และความแปรปรวนระหว่างเล่มเท่ากับ .026 และอธิบายความแปรปรวนค่าดัชนีมาตรฐานได้ร้อยละ 28.75 2) โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 17.65$, $df = 13$, $p = .17139$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 1.00$, $RMSEA = .012$, $SRMR = .058$) โดยมีขนาดอิทธิพลรวมตามลำดับคือ กลยุทธ์การสอนและพฤติกรรมครู (.99) คุณลักษณะของนักเรียน (-.84) การสนับสนุนทางการเรียน (.56) และกลยุทธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักเรียน (.32) ตัวแปรทั้งโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 48

คำสำคัญ: การสังเคราะห์งานวิจัย, เอ็มเอเอสอีเอ็ม, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

¹ นิสิตปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิจัย วัดผลและสถิติทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

¹ Ph.D. student, Education Research, Measurement and Statistics Program, Faculty of Education, Burapha University.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา, อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

² Assist. Prof., Education Research, Measurement and Statistics Program, Faculty of Education, Burapha University. Adviser.

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สถาบันภาษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

³ Assist. Prof., Language Institutes, Chulalongkorn University, Co-adviser.

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

⁴ Assist. Prof., Education Research, Measurement and Statistic Program, Faculty of Education, Burapha University, Co-adviser.

Abstract

This study aimed (1) to examine research reports and the difference of the standard indices according to research characteristics and (2) to study path effects in the structural equation model and validate the models. The sample were 99 research reports of which 23 were correlation research reports and 76 were experimental research reports, published during 2007 to 2015 by 31 universities. The research results comprised totaling 365 standard indices. The quantitative data using meta-analysis, and the model was validated using LISREL. The results are as follows: 1) The results showed that (1.1) the standard index of correlational efficient value was .401 and the mean of effect size was .978; (1.2) The research characteristics that reports to be different in a correlational research were 9 variables and 8 variables in the experimental research reports, and (1.3) The results of multilevel analysis found that standard indices within the report (.054) was higher than between the reports (.026) which indicated that research characteristics could 28.75% account for the standard indices of variance. 2) The result of the analysis of model fit of the structural equation model of variables that influenced the English achievement fitted very well level with the empirical data ($\chi^2 = 17.65$, $df = 13$, $p = .17139$, $GFI=1.00$, $AGFI = 1.00$, $RMSEA = .012$, $SRMR = .058$), thus total influence orderr: teaching strategies and teacher behaviors (.99), students' characters (-.94), learning support (.56), and students' learning strategies (.32), respectively. The variables in the whole model could 48% account for the variance of English learning.

Keywords: English subject, MASEM, Achievement

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เรียนรู้และฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ จนเกิดทักษะและความสามารถในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดทักษะด้านภาษาอังกฤษให้เป็นคุณลักษณะของเด็กไทยในการเป็นสมาชิกของประชาคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) และกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา โดยใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยความรู้ ความคิดหรือพุทธิพิสัยด้านอารมณ์และ ความรู้สึกรหรือจิตพิสัย และทักษะปฏิบัติ ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครอบคลุมเนื้อหา 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) การวัดความสำเร็จทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ครอบคลุมการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งการที่นักเรียนจะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ในหลักสูตรนั้น มีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งจากตัวนักเรียน และการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน รวมไปถึงการสนับสนุนที่นักเรียนได้รับ

กลยุทธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักเรียนเป็นกลไกทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นลักษณะเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกของนักเรียนในการเรียน มีความแตกต่างทางความรู้สึกภายในที่ทำให้เด็กแต่ละคนมีเป้าหมายในการเรียนแตกต่างกัน และทำให้นักเรียนแต่ละคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน (จรียา ชื่นสมบุญ, 2553; ดารณี ม่วงโต, 2559) ตัวแปรในกลุ่มนี้ ได้แก่ ความตั้งใจ ความสนใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ซึ่งสุรางค์ โค้วตระกูล (2552) เสนอว่า นักเรียนมีเจตคติต่อภาษาอังกฤษทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ในขณะที่ Walters (1978); Loundon & Bitta (1988) และ Domjan (1996) สรุปตรงกันว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรม ที่จะประสพผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสพความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และ Duchastel (1998); Klearsley (1996) และวัชรภรณ์ อมรศักดิ์ (2556) ได้เสนอความคิดที่ตรงกันว่า ความตั้งใจ ความสนใจในการเรียน เป็นพฤติกรรมที่แสดงความสนใจ กระตือรือร้นเอาใจใส่ในการเรียนและการเตรียมตัวเรียน เด็กนักเรียนที่มีความตั้งใจและสนใจในการเรียนก็จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

กลยุทธ์ด้านการสอนและพฤติกรรมของครูเป็นความตั้งใจในการจัดการเรียนการสอนของครู และการกระทำของครูเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ (มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2553) ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความหมาย มีคุณค่าและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามศักยภาพของนักเรียน (สุมน อมรวิวัฒน์, 2530; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2531) ช่วยส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความสนใจใฝ่รู้ใฝ่ศึกษา ตลอดจนช่วยเสริมความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียนทำให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Millman, 1981) พฤติกรรมการสอนของครูเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญที่สุด และการสอนที่มีประสิทธิภาพ

การส่งเสริมสนับสนุนทางการเรียน เป็นการส่งเสริมสนับสนุนที่มาจากทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน (Gardner, 1972) ผู้ปกครองกระตุ้นผู้เรียนให้เรียนภาษา สอนภาษาให้แก่ผู้เรียนและส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนภาษา ซึ่งการเรียนรู้อังกฤษเป็นสิ่งที่ท้าทายมากสำหรับทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นครูผู้สอน ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนเอง บรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน ช่วยส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สุมน อมรวิวัฒน์, 2530; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2531) ช่วยสร้างความสนใจใฝ่รู้ ใฝ่ศึกษาและสภาพแวดล้อมในการเรียน ได้แก่ บรรยากาศในห้องเรียน เสียงรบกวนขณะเรียน ความเหมาะสมของโต๊ะ เก้าอี้ ความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน แสงสว่างในห้องเรียนและความเป็นระเบียบของห้องเรียน นอกจากนี้การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ครอบครัวเป็นส่วนที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด การปลูกฝังต่างๆ จากครอบครัว การสนับสนุน และความเอาใจใส่ทางครอบครัวจะส่งผลต่อ การเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี (Sanstrook, 2001; จิตติพร เชื้อบัณฑิต, 2553; วนิดา ดีแป้น, 2553)

คุณลักษณะของนักเรียนถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 1) ความรู้พื้นฐานเดิม (Rosenblatt, 1995; Feldman & McPhee, 2008) การเรียนการสอนที่สามารถที่จะเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนกับการเรียนรู้ครั้งใหม่จะทำให้เกิด ผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนรู้ซึ่งในวิชา

ภาษาอังกฤษ ถ้านักเรียนมีความรู้เดิมทางภาษาที่ทำให้สามารถเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ได้รวดเร็วและประสบความสำเร็จ 2) ความถนัดทางการเรียน (Cronbach, 1963; Brawn, 1983; Freeman & Karr-Kidwell, 1998; ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2539; กระทรวงศึกษาธิการ, 2553; สำเร็จ บุญเรืองรัตน์, 2550) เป็นความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ทำให้สามารถเรียนและประกอบการทำงานต่าง ๆ ตามความสามารถได้ดี และเป็นผลสำเร็จ นักเรียนที่มีความถนัดทางด้านภาษาอังกฤษก็จะสามารถเรียนภาษาได้ดีและสามารถนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารและในชีวิตประจำวันได้ดี 3) อัตมโนทัศน์ (Self Concept) เป็นโลกภายในของบุคคลเป็นผลรวมของความรู้สึก ความคิด ซึ่งทำให้บุคคลรับรู้ถึงความคงอยู่ของตนว่า ตนคือใคร มีอะไรอยู่รวมทั้งความรู้สึกเกี่ยวกับลักษณะนิสัย และคุณสมบัติของตนเอง (Jersild, 1963; Bracken, 1996) เมื่อนักเรียนจะรู้ความสามารถของตนเองในการเรียนจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคุณลักษณะของนักเรียน ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสื่อและนวัตกรรมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยนำเสนอในข้างต้น ได้แก่ คุณภาพและประสิทธิภาพในการสอน และบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยส่งผ่านคุณลักษณะทางจิตวิทยา (วนิดา ดีแป้น, 2552; กัญญา หมื่นชนะ, 2552; จิตติพร เชื้อบัณฑิต, 2553) ซึ่งมีปัจจัยบางส่วนที่แตกต่างออกไป ได้แก่ ปัจจัยด้านสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งอิทธิพลผ่านประสิทธิภาพในการสอนของครูไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ข้อเสนอที่ตรงกันของงานวิจัยเหล่านี้สามารถนำมาสังเคราะห์เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นวิธีการแสวงหาความรู้ใหม่เพื่อตอบจุดประสงค์ในการวิจัยด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยการนำผลการวิจัยที่ศึกษาปัญหาเดียวกันมาวิเคราะห์ร่วมกันด้วยเพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) การสังเคราะห์งานวิจัยทำได้หลายวิธี ในงานวิจัยนี้ใช้วิธีการรวมค่าขนาดอิทธิพล (Combining treatment effects or effect sizes) ซึ่งเป็นการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยการวิเคราะห์อภิมาน (Meta-analysis) มีความสำคัญคือ การประมาณค่าผลงานวิจัยให้อยู่ในรูปดัชนีมาตรฐานและใช้วิธีการทางสถิติตรวจสอบความแปรปรวนในรูปดัชนีมาตรฐาน ซึ่งสามารถสรุปวิธีในการวิเคราะห์อภิมานได้ 6 วิธี ดังนี้ วิธีของ Glass and Smith (1984) วิธีของ Hunter, Schmidt, and Jackson (1982) วิธีของ Hedges and Olkin (1985) วิธีของ Slavin (1986) วิธีของ Mullen (1989) มี และวิธีของ Rosenthal (1991) โดยในงานวิจัยนี้ใช้วิธีการของ Glass and Smith ร่วมกับวิธีของ Hedges and Olkin

นอกจากนี้ ยังมีการวิเคราะห์อภิมานด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรหลาย ๆ ตัวแปรพร้อม ๆ กันในครั้งเดียว (Cheung 2009, 2010; Cheung & Chan, 2005) เป็นการวิเคราะห์โครงสร้างความแปรปรวนร่วม (Covariance Structure Analysis) หรือการวิเคราะห์โครงสร้างสหสัมพันธ์ (Correlation Structure Analysis) เพื่อหาความสอดคล้องของโมเดลตามสมมติฐาน และปรับปรุงแบบให้สอดคล้องกัน นักวิจัยสามารถใช้การวิเคราะห์อภิมานด้วยเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้างมาวิเคราะห์ปัญหาที่ซับซ้อนจากงานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นเดียวกันหลายๆ เล่ม เพื่อคำตอบที่ลึกและกว้างขวาง ผู้วิจัยมีความสนใจในปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากมีการจัดการเรียนการสอนมานาน และมีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับประเด็นที่ไว้อย่างหลากหลาย จึงสนใจหาข้อสรุปถึงโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยเอ็มเอเอสอีเอ็ม

วัตถุประสงค์การวิจัย

ศึกษาผลการวิจัยและอิทธิพลส่งผ่านโมเดลสมการโครงสร้างเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความแตกต่างของดัชนีมาตรฐานตามคุณลักษณะงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ ประชากรในการงานวิจัย ได้แก่ งานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์และงานวิจัยเชิงทดลองที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2558 ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้เป็นคุณลักษณะงานวิจัยและผลการวิจัย ดังนี้ 1) ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย ได้แก่ ด้านการตีพิมพ์ ด้านระเบียบวิธีวิจัย และด้านคุณภาพงานวิจัย 2) ตัวแปรผลการวิจัย ได้แก่ ค่าขนาดอิทธิพล และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรกลยุทธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักเรียน กลยุทธ์การสอนและพฤติกรรมของครู การสนับสนุนทางการเรียน และคุณลักษณะของนักเรียน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กลยุทธ์ทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง วิธีการของนักเรียนที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ และการจัดการตนเองให้มีความสามารถเรียนรู้และลักษณะเฉพาะของนักเรียนเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกของนักเรียนในการเรียนสำหรับนำไปใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ

การสนับสนุนทางการเรียน หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนที่มาจากทั้งที่บ้านและทางโรงเรียนที่ช่วยส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความสนใจใฝ่รู้ ใฝ่ศึกษาตลอดจนช่วยสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน

คุณลักษณะของนักเรียน หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนด้านสมองและความถนัดของนักเรียนที่ติดตัวมา ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

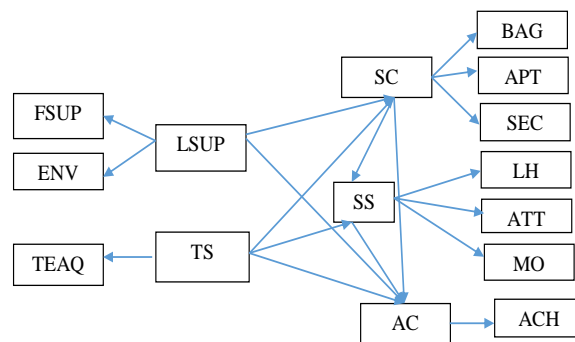
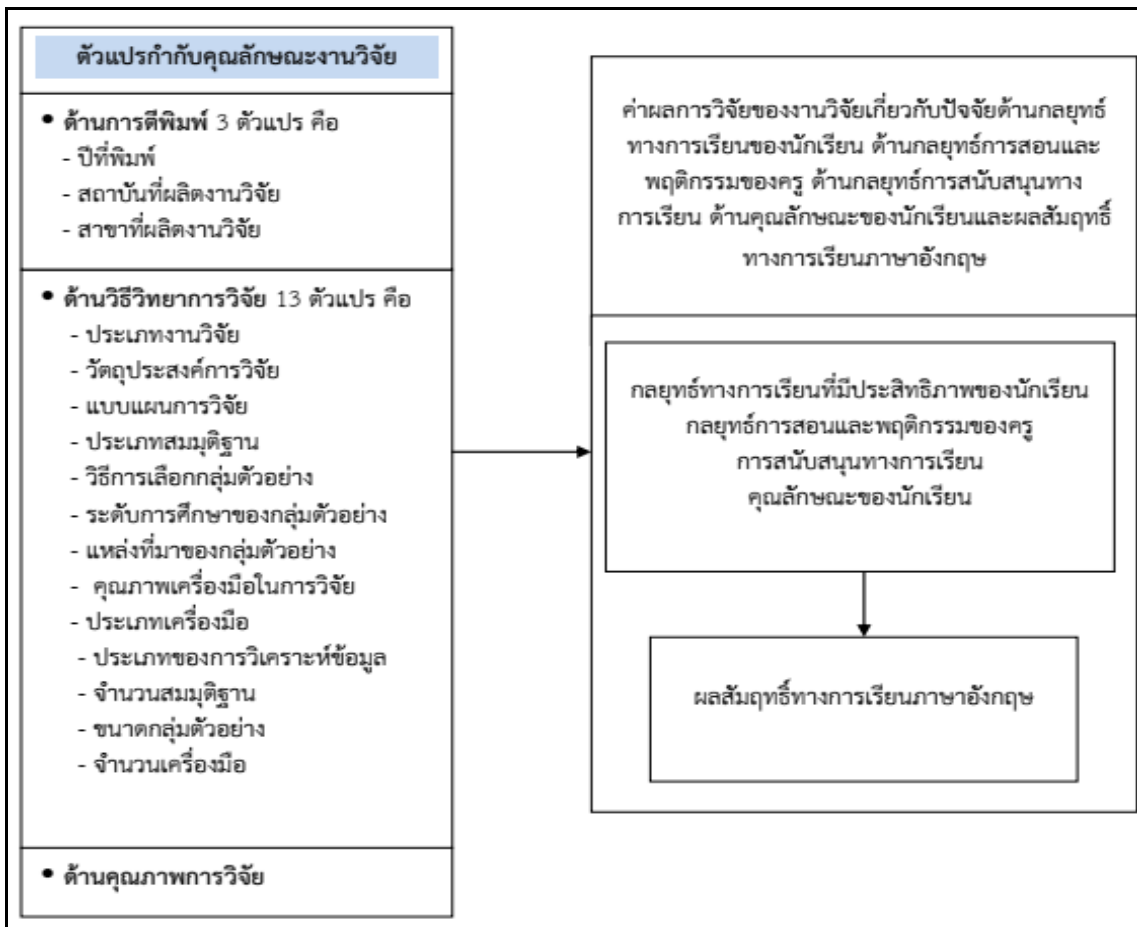
ผลการวิจัย หมายถึง ค่าขนาดอิทธิพล (effect size) ที่วัดในรูปค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient) และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมาตรฐาน

ดัชนีมาตรฐาน หมายถึง ค่าสถิติที่ประมาณของพารามิเตอร์เพื่อแปลงผลการวิจัยแต่ละเรื่องให้เป็นหน่วยมาตรฐานเดียวกัน ได้แก่ ค่าขนาดอิทธิพล (effect size) ในงานวิจัยเชิงทดลองและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์

คุณลักษณะงานวิจัย หมายถึง ตัวแปรที่พบจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรายงานการวิจัย แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการตีพิมพ์ หมายถึง ข้อมูลที่เกี่ยวกับการพิมพ์งานวิจัย (2) ด้านวิธีวิทยาการวิจัย หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีดำเนินงานวิจัยในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย และ (3) ด้านคุณภาพงานวิจัย หมายถึง คุณสมบัติด้านความถูกต้อง เหมาะสม ความน่าเชื่อถือของรายงานการวิจัย ประเมินโดยแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

ตัวแปรกำกับ หมายถึง คุณลักษณะงานวิจัยที่ส่งผลต่อทิศทางและ/หรือขนาดของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นอิทธิพลของตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตาม จะแตกต่างกันตามระดับค่าของตัวแปร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

FSUP = การสนับสนุนของครอบครัว, ENV = สิ่งแวดล้อมในการเรียน, TEAQ = ประสิทธิภาพการสอนของครู, BAG = พื้นฐานภาษาอังกฤษ, APT= ความถนัดทางภาษา, LH = นิสัยในการเรียน, ATT = เจตคติในการเรียน, MO = แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้, LSUP = การสนับสนุนทางการเรียน, TS= กลยุทธ์การสอนและพฤติกรรมครู, SC = คุณลักษณะของนักเรียน, SS= กลยุทธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักเรียน, AC = ACH = ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยและการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ งานวิจัยของหน่วยงาน รวมทั้งวิทยานิพนธ์/ปริญญาโท/ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยและหน่วยงานจำนวน 31 แห่ง ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ.2550 - 2558 จำนวน 99 เล่ม ซึ่งมีคุณสมบัติสอดคล้องตามเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยตามที่ผู้วิจัยกำหนด

เกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัย คือ งานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์และงานวิจัยเชิงทดลองที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ กลยุทธ์ทางการเรียนของนักเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน กลยุทธ์การสอนและพฤติกรรมของครู ได้แก่ ประสิทธิภาพในการสอนของครู การใช้สื่อและนวัตกรรมการสอนและรูปแบบการสอนของครู การสนับสนุนทางการเรียน ได้แก่ ความเอาใจใส่ของครอบครัวและการจัดบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน คุณลักษณะของนักเรียน ได้แก่ พื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษ ความถนัดทางภาษาและอัตมโนทัศน์ต่อตนเองที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ให้ข้อมูลค่าสถิติเพียงพอต่อการคำนวณค่าดัชนีมาตรฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลรายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ งานวิจัยเชิงทดลองและงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2558 โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้ (1) สืบหาข้อมูลวิทยานิพนธ์ของแต่ละมหาวิทยาลัยจากฐานข้อมูลฉบับเต็มมหาวิทยาลัย (ThaiLIS) และจากฐานข้อมูลของแต่ละมหาวิทยาลัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ.2550 - 2558 (2) อ่านข้อมูลรายงานการวิจัยคร่าว ๆ เพื่อคัดเลือกงานวิจัยที่ตรงตามเกณฑ์ (3) ผู้วิจัยอ่านงานวิจัยที่คัดเลือกไว้เป็นกลุ่มตัวอย่างอย่างละเอียดเพื่อทำการประเมินคุณภาพงานวิจัย บันทึกข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัย และค่าสถิติต่าง ๆ (4) จัดเตรียมแฟ้มข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัยและผลการวิจัยโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์คุณลักษณะงานวิจัยที่นำมาศึกษาด้วยสถิติเบื้องต้นในการวิจัย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จำแนกตามตัวแปรกำกับคุณลักษณะของงานวิจัยด้วยการวิเคราะห์ 1-way ANOVA การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เพื่ออธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามดัชนีมาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอยพหุระดับด้วยโปรแกรม HLM

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลอิทธิพลส่งผ่านในโมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบ Two stage SEM ของ Cheung (Cheung & Chan, 2005; Cheung & Chan, 2009)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ค่าดัชนีมาตรฐานเฉลี่ยของงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ในรูปสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ .401 และค่าเฉลี่ยของดัชนีมาตรฐานงานวิจัยเชิงทดลองในรูปขนาดอิทธิพลมีค่าเท่ากับ .978 โดยค่าเฉลี่ยดัชนีมาตรฐานของตัวแปรคุณลักษณะนักเรียน (SC) มีค่าเท่ากับ .512 ค่าเฉลี่ยดัชนีมาตรฐานของตัวแปรกลยุทธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักเรียน (SS) มีค่าเท่ากับ .388 ค่าเฉลี่ยดัชนีมาตรฐานของตัวแปรการสนับสนุนทางการเรียน (LSUP) มีค่าเท่ากับ .375 และค่าเฉลี่ยดัชนีมาตรฐานของกลยุทธ์การสอนและพฤติกรรมของครู (TS) มีค่าเท่ากับ .362 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาความแตกต่างของขนาดอิทธิพลตามคุณลักษณะงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1 ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่ทำให้ผลการวิจัยมีความแตกต่างกันในงานวิจัยสหสัมพันธ์ได้แก่ ประเภทความตรงของตัวแปรต้น ปีที่ทำงานวิจัยสำเร็จ มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัย สาขาวิชาที่ผลิตงานวิจัย วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างและระดับชั้นที่ ประเภทของความเที่ยงตัวแปรต้น ประเภทของเครื่องมือวัดตัวแปรตาม แหล่งที่มาของกลุ่มตัวอย่าง และในงานวิจัยเชิงทดลอง ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัยและ ระดับชั้นที่ศึกษา ประเภทความเที่ยงของตัวแปรตาม ประเภทของการเปรียบเทียบ ปีที่ทำงานวิจัยสำเร็จ สาขาวิชาที่ผลิตงานวิจัย และวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ผลการวิเคราะห์การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า งานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ ตัวแปรกำกับทั้งหมดร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของดัชนีมาตรฐาน ได้ร้อยละ 41.30 ($R = .642$, $R^2 = .413$, $f = 24.298$, $p = .000$) ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวแปร ได้แก่ ประเภทสมมุติฐานการวิจัยมีทิศทางตัวระดับชั้นที่ศึกษาระดับประถมศึกษา วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและคะแนนประเมินคุณภาพงานวิจัย ส่วนตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัวแปร ได้แก่ สถาบันที่ผลิตงานวิจัยมหาวิทยาลัยบูรพาและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีมัธยมศึกษาตอนต้น โดยตัวแปรกำกับทั้งหมดร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของดัชนีมาตรฐาน ได้ร้อยละ 23.40 ($R = .484$, $R^2 = .234$, $F = 1.640$, $P = .202$) ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เครื่องมือวัดความเที่ยงตัวแปรตาม KR20 ประเภทสถิติ t-dependent และระดับประถมศึกษา ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปีที่ทำงานวิจัยสำเร็จ พ.ศ. 2552 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม และแหล่งที่มาของงานวิจัยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าดัชนีมาตรฐานแบบพหุระดับด้วยโปรแกรม HLM ระดับภายในเล่มวิจัยและระหว่างเล่มวิจัย พบว่า ความแปรปรวนระหว่างเล่ม เท่ากับ .026 ภายในเล่มเท่ากับ .054 ซึ่งความแปรปรวนค่าดัชนีมาตรฐานรวมเท่ากับ .080 โดยผลการวิเคราะห์โมเดลสมมติฐานหรือโมเดลประหยัด พบว่าความแปรปรวนรวม เท่ากับ .057 โดยความแปรปรวนดัชนีมาตรฐานลดลง แสดงว่าตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนค่าดัชนีมาตรฐานได้ร้อยละ 28.75

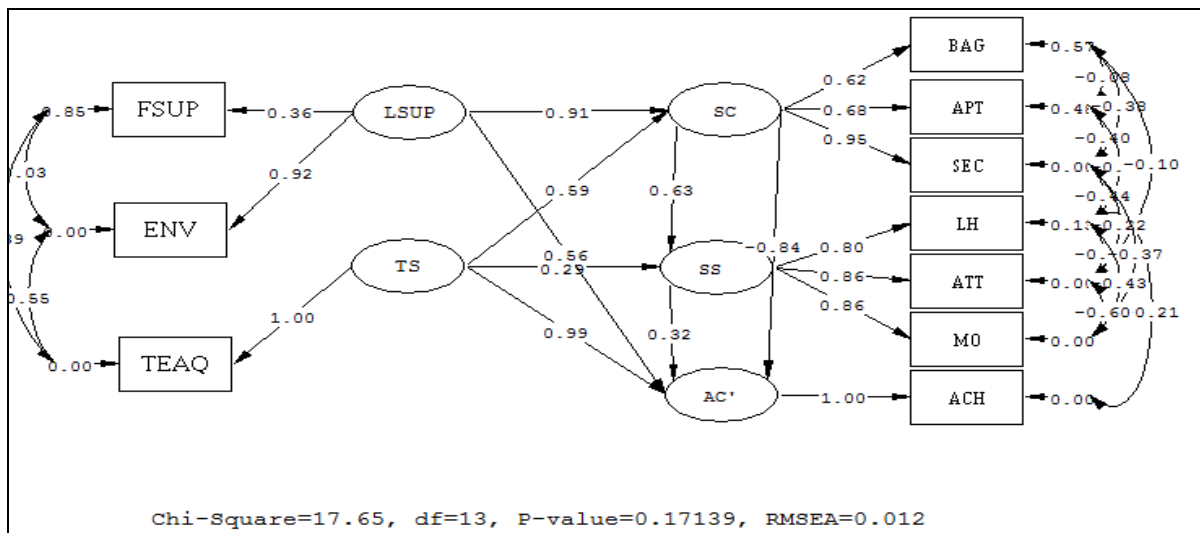
4. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลอิทธิพลส่งผ่านในโมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก ($\chi^2(13, 2646) = 17.65$, $df = 13$, $p = .17$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 1.00$, $RMSEA = .012$, $SRMR = .058$) ดังภาพที่ 2 และ ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของโมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตัวแปรเหตุ	ตัวแปรผล	กลยุทธ์ทางการเรียนที่มี ประสิทธิภาพของนักเรียน (SS)			กลยุทธ์การสอนและ พฤติกรรมของครู (TS)			การสนับสนุนทาง การเรียน (LSUP)			คุณลักษณะของ นักเรียน (SC)		
		TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
SS	สปส.	-	-	-	.29	.37**	.29	.57***	.57	-	.63**	-	-
	SE	-	-	-	.06	.06	.06	.06	.06	-	.10	-	-
TS	สปส.	.29***	-	.29***	-	-	-	1.18	-	1.18	.59***	-	.59***
	SE	.06	-	.06	-	-	-	.02	-	.02	.06	-	.06
LSUP	สปส.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.91***	-	.91***
	SE	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
SC	สปส.	.63***	-	.63***	.59	-	-	-	-	-	-	-	-
	SE	-	-	-	.06	-	-	-	-	-	-	-	-
AC	สปส.	.32***	-	-	.71***	-.28	.99***	-.02	-.58	.56***	-.64	.20**	-.84
	SE	.11	-	-	.06	.09	.12	.15	.15	-	.15	.08	-

ค่าสถิติ $\chi^2 (13, 2646) = 17.65, df = 13, p = 0.17, RMSEA = 0.012, GFI = 1.00, AGFI = 1.00, SRMR = 0.058$

* p < .05, ** p < .01, *** p < .001

ภาพที่ 2 โมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลยุทธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักเรียน (SS) ส่งอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เท่ากับ 0.32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรกลยุทธ์การสอนและพฤติกรรมของครู (TS) และตัวแปรคุณลักษณะของนักเรียน (SC) ส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านกลยุทธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักเรียน (SS) เท่ากับ 0.29 และ 0.63 ตามลำดับ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ตัวแปรกลยุทธ์การสอนและพฤติกรรมของครู (TS) พบว่า ส่งอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เท่ากับ 0.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการสนับสนุนทางการเรียน (LSUP) ส่งอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เท่ากับ 0.56 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวแปรคุณลักษณะของนักเรียน (SC) ส่งอิทธิพลทางตรงลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เท่ากับ -0.84 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 การสนับสนุนทางการเรียน (LSUP) และกลยุทธ์การสอนและพฤติกรรมของครู (TS) ส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรคุณลักษณะของนักเรียน (SC) เท่ากับ 0.91 และ 0.59 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (AC) มีค่าเท่ากับ .48 สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (AC) ได้ร้อยละ 48

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการวิจัยในรูปดัชนีมาตรฐานตามลักษณะของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากงานวิจัยจะศึกษาปัญหาเดียวกัน แต่เมื่อมีคุณลักษณะของงานวิจัยมีความหลากหลายก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลการวิจัยมีความแตกต่างกัน เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อค้นหาคุณลักษณะงานวิจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผลการวิจัยที่ศึกษาปัญหาเดียวกันมีความแตกต่างกัน โดยทำการวิเคราะห์ทั้งอิทธิพลทางตรงในระดับเดียว โดยวิเคราะห์รวมทั้งสองประเภทด้วยการวิเคราะห์สองระดับ โดยแบ่งเป็นระดับภายในเล่มวิจัยและระดับระหว่างเล่มวิจัย อธิบายได้ว่าในงานวิจัยแต่ละเล่มที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ ตัวแปรที่มีอิทธิพลกับดัชนีมาตรฐานการวิจัย ได้แก่ ความตรงตัวแปรตาม เครื่องมือวัดตัวแปรต้น สมมุติฐาน มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัย วัตถุประสงค์ และระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ซึ่งในบางหัวข้อวิจัยอาจเหมาะสมกับระดับประถมศึกษา บางเนื้อหาอาจเหมาะสมกับระดับมัธยมศึกษา เป็นต้น ดังนั้นในการทำวิจัยแต่ละครั้งผู้วิจัยต้องให้ความสำคัญในการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ซึ่งอาจหมายถึงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจะทำให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gilman and Tillitski (1989) ได้วิเคราะห์แบบเมตด้ากับงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของห้องเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มวิชาที่เป็นทักษะพื้นฐาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และการอ่านในห้องเรียนขนาดเล็ก ที่มีนักเรียนเฉลี่ยประมาณ 26.4 คนต่อห้อง และการเรียนในห้องเรียนขนาดเล็กมีอิทธิพลต่อทางการเรียนอย่างมาก โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวัดตัวแปรต้นต้องมีคุณภาพ มีความเหมาะสมกับเนื้อหา สามารถวัดสิ่งที่ต้องการค้นพบในงานวิจัยได้ตรงตามจุดประสงค์ของการวิจัย

3. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลอิทธิพลส่งผ่านในโมเดลสมการ โครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 อธิบายได้ว่า กลยุทธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักเรียน กลยุทธ์การสอนและพฤติกรรมของครู การสนับสนุนทางการเรียน และคุณลักษณะของนักเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้น ดังนี้

ด้านกลยุทธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักเรียน พบว่า ตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์ทิศทางบวก ระดับปานกลาง สูงสุด คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับนิสัยในการเรียน สำหรับตัวแปรคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ กับตัวแปรนิสัยในการเรียน กับตัวแปรเจตคติในการเรียน อาจเป็นเพราะว่าถ้านักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนักเรียนก็จะมีนิสัยในการเรียนดี เช่น ตั้งใจเรียน ส่งการบ้านตรงเวลา เอาใจใส่

ในการเรียนเพิ่มขึ้นและถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนก็จะตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของดารณี ม่วงโต (2559) ได้ทำการวิจัย เรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับตัวแปรที่เกี่ยวข้อง โดยการวิเคราะห์อภิमानพบว่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีค่าเฉลี่ยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ การทำการบ้านภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงว่าการทำการบ้านมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพราะนักเรียนได้นำความรู้ที่เรียนมาใช้ในการทำการบ้านเพราะนักเรียนเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนจึงสามารถทำการบ้านได้ Liu (2004) พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีแรงจูงใจ มีความพยายาม ความมุ่งมั่น และความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายสูงสุดในการเรียนภาษา รวมถึงมีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนภาษามากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาสูงจะใช้กลวิธีการเรียนภาษา ซึ่งเป็นกลยุทธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักเรียนในระดับที่สูงด้วย เนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ (Nunan, 1997; Oxford, 1990; Coleman, 2007) โดยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ด้านการสนับสนุนทางการเรียน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีทั้งทิศทางบวกระหว่างตัวแปรความเอาใจใส่ของครอบครัว และบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนแสดงว่า ความเอาใจใส่ของครอบครัว เช่น การสนับสนุนในการเรียนช่วยให้เกิดบรรยากาศดีในการเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย แหวนเพชร (2554) ได้สังเคราะห์งานวิจัยด้านการพัฒนาการเรียน การสอนของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่า ในการจัดการเรียนการสอน การเลือกสถานที่ และบรรยากาศ และรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ สิริพร ปาณาวงษ์ (2545) และ มรกต ศรียาสวิน (2545) พบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ สัมพันธภาพในชั้นเรียน ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และ นักเรียนกับครู บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน ครูบรรยากาศในชั้นเรียนซึ่งถือว่าเป็นการสนับสนุนทางการเรียนในชั้นเรียน และการส่งเสริมของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งเป็น การสนับสนุนทางการเรียนครอบครัว

ด้านคุณลักษณะของนักเรียน ได้แก่ พื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษ ความถนัดทางภาษาและอัตมโนทัศน์ต่อตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับปานกลาง ทิศทางบวก ตัวแปรคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ พื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษ กับความถนัดทางภาษา รองลงมาคือ ความถนัดทางภาษากับอัตมโนทัศน์ต่อตนเอง และพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษกับอัตมโนทัศน์ต่อตนเอง แสดงว่า ถ้านักเรียนมีความถนัดทางภาษาอังกฤษก็จะมีพื้นฐานทางภาษาที่ดี และเมื่อมีความถนัดทางภาษาอังกฤษทำให้มีพื้นฐานทางภาษาที่ดี ก็จะทำให้เกิดอัตมโนทัศน์ที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน มีความมั่นใจในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัยของจรรยา ชื่นศิริมงคล (2553) ที่สังเคราะห์งานวิจัยด้านที่ศึกษาปัจจัยด้านเด็กและครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ของเด็กด้วย เอ็มเอเอสเอ็ม ซึ่งพบว่า ภูมิหลังของเด็ก ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ เนื่องจากระดับเชาวน์ปัญญาเป็นความสามารถเป็นความสามารถเฉพาะตัวของเด็กที่ติดตัวมาผ่านการเรียนเรียนรู้ ทำให้เกิดการรับรู้และเข้าใจ เกิดการจดจำ การคิดริเริ่มพื้นฐาน ผ่านประสบการณ์ เกิดการคิดอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดคุณภาพเป็นพื้นฐานโครงสร้างทางความรู้ ทำให้สามารถนำไปต่อยอดกับข้อมูลใหม่หรือการเรียนรู้ใหม่ๆ ทำให้ประสบผลสำเร็จ หรือเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านกลยุทธ์การสอนและพฤติกรรมของครู คือ ประสิทธิภาพในการสอนของครู พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่นทุกตัวแปรในระดับปานกลางถึงสูง แสดงว่าพฤติกรรมในการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ครูสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ ซึ่ง วิชัย แหวนเพชร (2554) ได้ดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยด้านพัฒนาการเรียนการสอนของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่าพฤติกรรมการสอนที่มีการปรับเปลี่ยนให้ใกล้เคียงกับความถนัดของผู้เรียนจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ นงลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ (2542) ได้สังเคราะห์งานวิจัยงานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาไทย: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในระดับสูง ได้แก่ ลักษณะของโรงเรียน ลักษณะครู กระบวนการของครู กระบวนการของผู้บริหารและกระบวนการของชุมชน และวรรณิ์ สุจิตร์จตุล (2552) ได้สังเคราะห์งานวิจัยรูปแบบการเรียนการสอน หลังยุคปฏิรูปการศึกษาพุทธศักราช 2542 โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณพบว่า พฤติกรรมของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูที่เป็นผู้นำในชั้นผสมกับเป็นผู้อำนวยความสะดวก ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้สูงกว่าผู้สอนที่เป็นผู้นำในชั้นเรียนอำนวยความสะดวก หรือเป็นผู้ประสานงานเพียงอย่างเดียว แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการสอนของครูส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การทำวิจัยเพื่อศึกษาหรือพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ได้ผลการวิจัยที่มีคุณภาพดี นักวิจัย สถาบันที่ผลิตผลการวิจัย สาขาวิชาที่ผลิตงานวิจัย และอาจารย์ที่ปรึกษาควรพิจารณาปีที่ผลิตงานวิจัย ประเภทของตัวแปรต้น ประเภทของเครื่องมือวัดตัวแปรตาม ประเภทของความเที่ยงของตัวแปรตาม ประเภทความตรงของตัวแปรตาม ประเภทของเครื่องมือวัดตัวแปรต้น ประเภทความตรงของตัวแปรต้น มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัย สาขาที่ผลิตงานวิจัย แผนกที่นักเรียนเรียน ประเภทของการตั้งสมมติฐานและสถาบันที่สังกัดของนักเรียน ประเภทของตัวแปรต้นที่ใช้ในการทดลอง และการออกแบบการทดลองอย่างละเอียดและอย่างระมัดระวัง

1.2 วิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพดี ควรออกแบบการวิจัยให้มีการทดสอบก่อนและหลัง มีการตั้งสมมติฐานแบบมีทิศทาง ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของครอบครัว ใช้วิธีสอนที่ให้นักเรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติได้มากที่สุด และให้ทำงานวิจัยทันสมัย

1.3 ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพของผลการวิจัยขึ้นอยู่กับกระบวนการวิจัย ตัวแปรที่ใช้ในการทำวิจัย ความทันสมัยของงานวิจัย และการตั้งสมมติฐานให้มีทิศทางทาง ดังนั้น มหาวิทยาลัย คณะหรือสาขาวิชา ผู้บริหาร ครู/อาจารย์ และนักการศึกษา ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการออกแบบการวิจัย ปรับปรุงกระบวนการทำวิจัย และการนำเสนอผลการวิจัย ปรับปรุง พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้นักวิจัยให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะการวิจัยในประเด็นดังกล่าวข้างต้นจนเกิดความชัดเจน

1.4 การพัฒนานักเรียน สถานศึกษา ครูอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาถึงลักษณะครอบครัวของผู้เรียนร่วมด้วย และควรใช้ การสอนที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองมาก ๆ

2. ข้อเสนอในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้กำหนดกรอบของการศึกษาตัวแปรผลการวิจัย คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครั้งต่อไปควรกำหนดของเขตนิยามของ

ตัวแปรตามเพียงด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ได้ผลวิจัยที่ชัดเจนและกลุ่มลึกรอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย เพื่อให้ได้ดัชนีมาตรฐานเพียงพอในการวิเคราะห์ ในการสังเคราะห์การวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครั้งต่อไปควรกำหนดของเขตนิยามของตัวแปรตามเพียงด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ได้ผลวิจัยที่ชัดเจนและกลุ่มลึกร

เอกสารอ้างอิง

- กัญญา หมื่นชนะ. (2552). รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- จรียา ชื่นสมบูรณ์. (2553). การสังเคราะห์ที่ศึกษาปัจจัยด้านเด็กและครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ของเด็กด้วยเอ็มโอเอสเอ็ม. วิทยานิพนธ์ดุขุภักดิ์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตติพร เชื้อบัณฑิต. (2553). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต การวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดารณี ม่วงโต. (2559). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องโดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาและการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). การวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Meta-analysis). กรุงเทพมหานคร: นิชินแอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542) รายงานการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้านการวิเคราะห์ห่อภิมาณและการวิเคราะห์เนื้อหา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี
- มรกต ศรียาสิน. (2545). ตัวแปรที่เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาดนตรี นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนโยเซฟคอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก
- วนิดา ดีแป้น. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- วัชรภรณ์ อมรศักดิ์. (2556). ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชัย แหวนเพชร. (2554). การประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร:กรุงเทพฯ.
- วรรณิ์ สุกจิต์จุล. (2552). การสังเคราะห์งานวิจัยรูปแบบการเรียนการสอน หลังยุคปฏิรูปการศึกษา พุทธศักราช 2542 โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ. ปรินญาณิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน . (2557). นโยบายบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2558 กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: ชุมชุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2531). *แนวทางการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนเอกชน*. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สิริพร ปาณาวงษ์. (2545). *รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2550). *สติปัญญาและความถนัดทางการเรียนของมนุษย์ : ทฤษฎีวิวัฒนาการและการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สุมน อมรวิวัฒน์. (2530). *การสอนโดยสร้างครีธาและโยนิโสมนสิการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุทุมพร พันธุ์ชมพู. (2555). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา: โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาน*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Bracken, B. A. (1996). *Handbook of self-concept: Development, social and clinical considerations*, New York, John Wiley & Sons.
- Brawn, N.E. (1983). He use of selected Characteristic of ability and achievement as predictors of student achievement in a multi-track science curriculum. *Dissertation Abstracts International*: 38(11), 5239-A.
- Cheung, M.W.L. & Chan, W. (2005). *Meta-analytic structural equation modeling: a two-stage approach*. *Psychological Methods*, 10(1), 40.
- Cheung, M.W.L. (2009a). *Meta – analysis: A Structural Equation Modeling Perspective*. Paper presented at the Association for Psychological Science 21st Annual Convention, San Francisco, CA, USA.
- Cheung, M.W.L. (2010). *Fixed-effects meta-analyses as multiple-group structural equation models*. *Structural Equation Modeling*, 17, 481 -509.
- Coleman, J. A. (2007). *Motivation of UK school pupils towards foreign languages: a large-scale survey at Key Stage 3*. *Language Learning Journal* 35(2).
- Cronbach, L. J. (1963). *Educational Psychology*. New York: Harcourt Brace And World. Dickson and others. 1995, 46-55.
- Domjan, M. (1996). *The Principles of Learning and Behavior* Belmont. California: Thomson Wadsworth.
- Duchastel, P. (1998). *Prolegomena to a theory of instructional design*. Online ITFORUM presentation and archived discussion. From <http://itech1.coe.uga.edu/itforum/paper27/paper27.html>.
- Feldman J. and McPhee, D. (2008). *The science of learning and the art of teaching*. New York: Thomson Delman Learning.
- Fleming, M. L. (1990). “*The Relationships of Student Characteristics and Student Performance in Science as Viewed by Meta Analysis Research*”. *Journal of Research in Science Teaching*. May20: 481-495.
- Freeman, M.A. & Karr-Kidwell. (1998). *Parent opinion and teacher–student perception regarding parent’ involvement in their children’s education and development*. Eric database search, Available <http://www.Ericfacility.net>.
- Gardner, R. C. & Lambert, W. E. (1972). *Attitudes and motivation in second language learning*. Rowley, MA: Newbury House Hayes.
- Hedges, L., & Olkin, I. (1985). *Statistical models for meta-analysis*. New York: Academic Press.

- Hunter, J. E., Schmidt, F. L., & Jackson, G. B. (1982). *Meta-analysis: Cumulating research findings across studies*, 4.
- Jersild. (1963). *The psychology of adolescence*. New York: Macmillan
- Liu, D. (2004). *EFL proficiency, gender and language learning strategy use among a group of Chinese Technological Institute English Majors*. ARECLS E-Journal1: A5.
- Millman, J. (1981). *Handbook of Teaching Evaluation*. London: Sage.
- Gilman, M. & Tillitski (1989). *Meta-Analysis in Social Reseach*. California Fage: New York
- Mullen, B. (1989). *Advance BASIC meta-analysis*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Nunan, D. (1997). *Strategy training in the language classroom: An empirical investigation*. RELC Journal 28(2): 56-81.
- Oxford, R.L. (1990). *Language learning strategies: what every teacher should know*. Rowley, MA, Newbury House.
- Rosenthal, R. (1991). *Essentials of behavioral research: Methods and data analysis*. Mc Graw - Hill Humanities Social.
- Rosenblatt, L. M. (1995). *Literature as exploration*. New York: The Modern Language Association.
- Slavin, R. E. (1986). *Best-evidence synthesis: An alternative to meta-analytic and traditional reviews*. Educational researcher, 15(9), 5 - 11.
- Nakanish. (2014). *A Meta-Analysis of Extensive of reading Research*. Doctor of Education.
- Walters (1978). *The working class in welfare capitalism*. London: Routledge & Keganpaul.

การอ้างอิงบทความ

ชลกร ชุ่มกลาง, สมพงษ์ ปั่นหุ่่น, อานนท์ ไชยสุริยา และ สุริพร อนุศาสนนันท์. (2562). การสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การวิเคราะห์เอ็มเอเอสอีเอ็ม. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 1(2), 1-15. สืบค้นจาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/206025/144242>